ספק משקה ליטמא טמא לטמא אחרים טהור. כשנולד ספק במשקה בתחילת טומאתו כגון טמא שפשט רגלו במשקין טהורין ספק נגע ספק לא נגע זהו ספק משקה ליטמא שנולד לו ספק טומאה טמא מן הספק דקסבר טומאת משקין להיות עצמן טמאין לדאוריי"ת

א) ספק משקין ליטמא טמא לטמא אחרים טהור דברי ר"מ וכן היה רבי אלעזר אומר כדבריו רבי יהודה אומר לכל טמא רבי יוסי ור"ש אומרים לאוכלין טמאין לכלים טהורין וסבר רבי אלעזר משקין אית להו טומאה בעולם והתניא ב)ר"א אומר אין טומאה למשקין כל עיקר תדע שהרי ג)העיד ד)(יוסף) בן יועזר איש צרידה על איל קמצא דכן ה)ועל משקין בית מטבחיא דכן הניחא לשמואל דאמר דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש להן שפיר אלא לרב דאמר דכן ממש מאי איכא למימר אמר ר"נ בר יצחק אחדא והא כדבריו קאמר דנפישי ועוד והא וכן קתני קשיא גופא ו)רב אמר ז)דכן ממש ושמואל אמר דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש להן רב אמר דכן ממש קסבר טומאת משקין דרבנן וכי גזרו רבנן במשקין דעלמא ובמשקין בית מטבחיא לא גזור ושמואל אמר דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש להן קסבר טומאת משקין עצמן דאורייתא לטמא אחרים דרבנן וכי גזור רבנן במשקין דעלמא במשקין בית מטבחיא לא גזור וכי לא גזור רבנן לטמויי אחרים אבל טומאת עצמן יש להן א"ל רב הונא בר חיננא לבריה כי עיילת לקמיה דרב פפא רמי ליה מי אמר שמואל דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש להן קרי כאן [1]והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל אמר רב שישא ברי' דרב אידי מידי דהוה ארביעי בקדש מתקיף לה רב אשי רביעי בקדש לא איקרי טמא האי איקרי טמא קשיא ת"ש [2]וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא מאי יטמא הכשיר הכשיר מרישא דקרא שמעת ליה מכל האוכל אשר יאכל וגו' חד בתלושין וחד ח)במחוברין וצריכי דאי אשמעינן בתלושין משום דאחשבינהו אבל מחוברין אימא לא ואי אנא מחוברין משום דקיימי בדוכתייהו חשיבי אבל תלושין אימא לא צריכי ת"ש [3]אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור מאי יהיה טהור מטומאתו ותלושין מי מכשירין ט)והאמר ר' יוסי בר' חנינא י)משקין בית מטבחיא לא דיין שהן דכן אלא שאין מכשירין תירגמא על דם דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן כ)מנין לדם קדשים שאינו מכשיר שנא' [4]על הארץ תשפכנו כמים דם שנשפך כמים מכשיר דם

אשר ישתה מוקי לה לקמן לענין הכשר בשמעתין: **תדע.** דאין להם טומאה מן התורה כל עיקר ואפילו לטומאת עצמן: **שהרי העיד יוסף בן יועזר על איל קמצא דכן.** מין חגב שמו איל קמצא דכן שהוא טהור וכשר לאכילה: **ועל משקה בית מטבחיא דכן.** על משקין של בית המטבחים שבעזרה כגון הדם והמים שהן דכן שאינן מקבלין טומאה אלמא טומאת משקין דרבנן ובהני לא גזרו משום הפסד קדשים דאי דאורייתא היכי מצו רבנן לטהרינהו: **הא ניחא.** הא דאמרת לר' אלעזר יש להן טומאה לשמואל דאמר האי דכן דיוסף בן יועזר דכן מלטמא אחרים קאמר אבל טומאת עצמן יש בהן מצית לתרוצי דהאי אין טומאה למשקין דקאמר רבי אלעזר לטמא אחרים קאמר דהא מעדותו דיוסף בן יועזר מבית רואה לדבריו ויוסף בן יועזר לטמא אחרים קאמר: **אלא לרב דאמר דכן ממש.** קאמר יוסף בן יועזר ואפי' מטומאת עצמן על כרחך רבי אלעזר נמי מטומאת עצמן קאמר: **אחדא.** הא דקאמר ר' אלעזר כדבריו דרבי מאיר אלטמא אחרים טהור דרבי מאיר קאי אבל ליטמא טמא לא סבירא ליה כוותיה: ה"ג **והא כדבריו דנפישי קאמר ועוד הא וכן קתני קשיא.** דנפישי כלומר כדבריו לשון דבריס רבים משמע: **קסבר.** יוסף בן יועזר טומאת משקין אפילו לטומאת עצמן דרבנן: **ושמואל אמר כו' קסבר.** יוסף בן יועזר טומאת משקין דאורייתא לעצמן מן וכל משקה אשר ישתה אבל לטמא אחרים דרבנן וכי גזור רבנן לטמא אחרים במשקין בעלמא אבל משקין בית מטבחיא לא גזור לטמא אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן דהא מדאורייתא רמיא עלייהו ולא מצו רבנן למשקליה: **קרי לאן והכשר אשר יגע בו'.** ונהי דמשקין לא מטמאו אוכלין דחולין מיהו גבי קדשים אשר יגע בכל טמא כתיב וכיון דאמר משקין מטמאין מדאורייתא לעצמן בשר קודש הנוגע בהן הרי נגע בטמא: **מידי דהוה ארביעי בקודש.** דהוה עצמו פסול ואינו מטמא קודש: **רביעי בקודש לא איקרי טמא.** ומק"ו הוא דנפיק לן ביה פסולא לקמן ט) הלכך כי נגע ביה קודש לא קרינן ביה הכשר אשר יגע בכל טמא: **ת"ש וכל משקה אשר ישתה בו'.** דקא משתעי בכלי חרס שקיבל טומאה מן השרץ וכתב [ויקרא יא] כל אשר בתוכו יטמא מכל האוכל וגו' וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא וגו' וקס"ד דהכי קאמר אחד אוכלין שבתוכו ואחד משקין שבתוכו יטמאו ונהי דלא דרשת יטמא יטמא מיהו טומאת עצמן מיהא מיטמו: **מאי יטמא הכשר.** והכי קאמר כל אשר בתוכו יטמא מכל האוכל אשר יגע עליו מים או שיבא עליו כל המשקה אשר ישתה בכל כלי הוי הכשר ויטמא האוכל מחמת אויר כלי חרס טמא: בכל כלי היינו משקין תלושין: **דאחשבינהו.** הואיל ומלאן גילה דעתו שהוא צריך להם והוו חשיבתן: **אך מעין וכור יהיה טהור.** דאשמעינן הואיל ומחוברין נינהו לא מיטמו הא תלושין מקבלין טומאה וקשיא לרב: **יהיה טהור מטומאתו.** והכי קאמר אם יבא הטמא במעין ובור מקוה מים יהיה טהור הואיל וטבל הא שאובין לא מטהרי ליה: **ותלושין מי מכשרי.** אמיס הוא דמתמה משום דמים תלושין לא חשיבי אבל אשאר משקין לא מתמה דכולהו תלושין נינהו: **אלא שאין מכשירים.** אלמא הכשר תלושין דרבנן הוא דאי מדאורייתא מאן שקליה ממשקי בית מטבחיא דלא ליכשרו: **תירגמא.** להא דקתני אין מכשירין אדם דמשקה בית מטבחיא ולא אמיס ודם קדשים רחמנא אפקיה דלא ליכשר כדרבי חייא: **שנשפך כמים.** דם חולין שאין חשין לקבלו בכלי מכשיר דאיתקש למים אבל דם קדשים מתקבל בכלי וצריך ממנו למזבח ואינו נשפך לאיבוד כמים אינו מכשיר דלא איתקש למים: דם

תלושין דלא מטמו ואפילו משקה בית מטבחיא מכשרי, והאמר ר' יוסי בר' חנינא משקה בית מטבחיא לא דיין שהן דכן אלא שאינן מכשירין. ושנינן הדם אינו מכשיר כר' יוחנן דאמר דם הנשפך כמים מכשיר, אבל דם קדשים שאינו נשפך כמים אלא מתקבל במזרק אינו מכשיר.

מסורת הש"ס

א) גדרים יט. תוספתא דטהרות פ"ה ה"ה [ומשוס דמשנה דטהרות מ"ז ומ"ט בפ"ד לא מזכר דברי ר' מאיר לכן ספיר איתא דתניא ספק משקין], ב) [לקמן יח:], ג) [לקמן יח:] עדיות פ"ח מ"ד נדרים יט. ע"ז לז. [ע"ש], ד) [צ"ל רבי יוסי], ה) [לקמן יח. ע"ז לז:], ו) [עי' רש"י חולין טז. ד"ה לענין הכשר], ז) חולין לו: [לקמן כ.], ח) שם כ. וכנ: [חולין לב. לו:], ט) [ויקרא יא], י) [שמיני פרשה י], כ) [לקמן יח.], ל) דף יח:, מ) לקמן יח.,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ספק משקה וכו' כגון היה מקל גידו:

מוסף רש"י

ספק משקין. לכל טומאת משקין קרי ספק, משוס דלית להו עיקר מן התורה, לפי שלא מצינו טומאה למשקין בפירוש מן התורה, והא דכתיב (ויקרא יא) וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא, ההוא הכשר הוא (נדרים יט.). **ליטמא טמא.** לקבל טומאה לעצמן ודאי טמאין (שם). **אבל טומאת עצמן יש להן.** מדאורייתא דמיא עליהו אם נטמא (עי"ז לז:) קסבר שמואל יש למשקין טומאה מן התורה להיטמא ולא מצו רבנן לגזרינהו (שם לז.). **לא דיין שהן דכן.** שאין מטמאין (חולין לו:). שאינו מכשיר. אם נפל על הזרעים (שם לג.). **דם** שנשפך כמים. הוי כמיס ומכשיר (שם).

מוסף תוספות

א. דכתיב גבי אוכל דמשמע שהאוכל מטמא אחרים והיינו משקה. תוס' ר"פ (יד: ד"ה הא). ב. אלמא דלעצמן איכא טומאה דאורייתא. שם. ג. משמע דאפי' טומאת עצמן אין בהן. תוס' שאנן. ד. ועליה קאמר דלטמא אחרים אין טומאה למשקין כל עיקר. מי' הר"ן. בין לאוכלין בין לכלים. תוס' הרא"ש. ה. ואין צריך למת ושרץ לכל חד וחד תרי קראי משום תלושין ומחוברין דכיון. מולין לו: תוס' ד"ה מד. ו. ונגע בו השרץ. תוס' הרא"ש. ז. אלמא כל זמן שהוא במים אינו טמא. תוס' ר"פ. ח. דמשקין לשון רבים תוס' הרא"ש. וקאי אדם ואמים. תוס' שאנן. ט. דעדיפא מהא קמשני, אבל הכא לא מצי לשנויי כי התם לכך אמר הכי. תוס' ר"פ.

רבינו חננאל

ספק משקה הוא טמא אבל לטמא אחרים טהורים. וכיון שזה הבשר ששינו במשנתנו ולד הטומאה שנטמא בספק משקה הוא אמר ר"מ זה טהור, ומאחר ששורפין אותו עם הבשר שנטמא באב הטומאה, כך מותר לשרוף התרומה הטמאה והטהורה יחדו, ואמר לו ר"י לא כי אלא ולד שנטמא מספק משקין לאוכלין טמא מן התורה הוא טומאת משקין לטמא אחרים מן התורה. ונמצאת משנתנו לר"מ טמא וטהור, לר"י טמא וטמא, לפיכך השיב ר"י לטעמיה אינה היא המדה, שזה. טמא וטמא וזה טמא וטהור, ונמצאת לטעמא דר"מ מדה ולטעמא דר"י אינה היא מדה. ואקשינן אהא דתניא ספק משקין ליטמא טמא לטמא אחרים טהור

דברי ר' מאיר, וכן היה ר' אליעזר אומר כדבריו, איני דר' אליעזר כר' מאיר סבירא ליה דאמר משקה ליטמא טמא לטמא אחרים טהור, והתניא ר' אליעזר אומר אין טומאה למשקין כל עיקר, תדע שהרי העיד יוסף בן יועזר איש צרדה על משקה בית מטבחיא דכן, הניחא לשמואל דאמר דכן מלטמא אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן היינו דר' מאיר, אלא לרב דאמר

מסורת הש"ס

ח) מנחות מ. ט) [לקמן לב. לו:], ט) [ויקרא יא], י) [שמיני פרשה י], כ) [לקמן יח.], ל) דף יח:, מ) לקמן יח.,

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ספק משקה וכו' כגון היה מקל גידו:

מוסף רש"י

ספק משקין. לכל טומאת משקין קרי ספק, משוס דלית להו עיקר מן התורה, לפי שלא מצינו טומאה למשקין בפירוש מן התורה, והא דכתיב (ויקרא יא) וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא, ההוא הכשר הוא (נדרים יט.). **ליטמא טמא.** לקבל טומאה לעצמן ודאי טמאין (שם). **אבל טומאת עצמן יש להן.** מדאורייתא דמיא עליהו אם נטמא (עי"ז לז:) קסבר שמואל יש למשקין טומאה מן התורה להיטמא ולא מצו רבנן לגזרינהו (שם לז.). **לא דיין שהן דכן.** שאין מטמאין (חולין לו:). שאינו מכשיר. אם נפל על הזרעים (שם לג.). **דם** שנשפך כמים. הוי כמיס ומכשיר (שם).

מוסף תוספות

א. דכתיב גבי אוכל דמשמע שהאוכל מטמא אחרים והיינו משקה. תוס' ר"פ (יד: ד"ה הא). ב. אלמא דלעצמן איכא טומאה דאורייתא. שם. ג. משמע דאפי' טומאת עצמן אין בהן. תוס' שאנן. ד. ועליה קאמר דלטמא אחרים אין טומאה למשקין כל עיקר. מי' הר"ן. בין לאוכלין בין לכלים. תוס' הרא"ש. ה. ואין צריך למת ושרץ לכל חד וחד תרי קראי משום תלושין ומחוברין דכיון. מולין לו: תוס' ד"ה מד. ו. ונגע בו השרץ. תוס' הרא"ש. ז. אלמא כל זמן שהוא במים אינו טמא. תוס' ר"פ. ח. דמשקין לשון רבים תוס' הרא"ש. וקאי אדם ואמים. תוס' שאנן. ט. דעדיפא מהא קמשני, אבל הכא לא מצי לשנויי כי התם לכך אמר הכי. תוס' ר"פ.

רבינו חננאל

ספק משקה הוא טמא אבל לטמא אחרים טהורים. וכיון שזה הבשר ששינו במשנתנו ולד הטומאה שנטמא בספק משקה הוא אמר ר"מ זה טהור, ומאחר ששורפין אותו עם הבשר שנטמא באב הטומאה, כך מותר לשרוף התרומה הטמאה והטהורה יחדו, ואמר לו ר"י לא כי אלא ולד שנטמא מספק משקין לאוכלין טמא מן התורה הוא טומאת משקין לטמא אחרים מן התורה. ונמצאת משנתנו לר"מ טמא וטהור, לר"י טמא וטמא, לפיכך השיב ר"י לטעמיה אינה היא המדה, שזה. טמא וטמא וזה טמא וטהור, ונמצאת לטעמא דר"מ מדה ולטעמא דר"י אינה היא מדה. ואקשינן אהא דתניא ספק משקין ליטמא טמא לטמא אחרים טהור